

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს
გ ა ნ კ ა რ გ უ ლ ე ბ ა

ქ. თბილისი

2022 წლის 10 ნოემბერი

დისციპლინური საქმე №95/19
მოსამართლე --- მიმართ
დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის თაობაზე

--- 2019 წლის 27 მაისს №95 საჩივრის საფუძველზე, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁵ მუხლის პირველი პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტის და 75⁶ მუხლის შესაბამისად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ მოსამართლე --- მიმართ დაიწყო დისციპლინური სამართალწარმოება.

1. დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შემოწმება განხორციელდა საჩივარში მითითებულ შემდეგ ფაქტებზე:

საჩივრის ავტორის განცხადებით, მოსამართლემ არ შეასრულა მასზე დაკისრებული მოვალეობა, დაარღვია კანონი და არ განიხილა საჩივარი. ამასთან, სააპელაციო საჩივარი არ გადაუგზავნა ზემდგომ სასამართლოს.

2. დისციპლინური საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმების შედეგად დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები:

--- ადვოკატმა --- 2019 წლის 19 აპრილს საჩივრით მიმართა --- სასამართლოს და მოითხოვა --- საოლქო პროკურატურაში სისხლის სამართლის საქმეზე მიმდინარე გამოძიების შეწყვეტა და კოსტიტუციური საკუთრების უფლების აღდგენა.

2019 წლის 19 აპრილს საჩივარი განსახილველად დაეწერა მოსამართლე ---. აღნიშნულ საჩივარს მოსამართლის თანაშემწის 2019 წლის 23 აპრილის წერილით გაეცა პასუხი.

2019 წლის 1 მაისს ადვოკატმა --- კვლავ მიმართა განცხადებით --- სასამართლოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელს --- და მოითხოვა რჩევა მიეცა მოსამართლისათვის, რათა გადაწყვეტილების სახით გასცემოდა პასუხი მის განცხადებას. 2019 წლის 2 მაისს --- სასამართლოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელმა --- წერილობით უპასუხა ზემოაღნიშნულ განცხადებას.

--- სასამართლოს 2019 წლის 23 აპრილისა და 2 მაისის წერილებზე ადვოკატმა --- შეიტანა სააპელაციო საჩივარი. 2019 წლის 20 მაისის მოსამართლის თანაშემწის წერილით საჩივრის ავტორს განემარტა ზემდგომ სასამართლოში სააპელაციო საჩივრის გადაგზავნაზე უარის თქმის მიზეზები.

3. დამოუკიდებელი ინსპექტორის 2019 წლის 25 ივლისის დასკვნა:

ადვოკატ --- 2019 წლის 27 მაისის №95 საჩივრის საფუძვლიანობის წინასწარი შემოწმებისა და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები არ შეიცავს მოსამართლე --- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-2 პუნქტის „ე“

(მოსამართლის მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვანი შესრულება) ქვეპუნქტით განსაზღვრული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ნიშნებს (2020 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი რედაქცია).

4. დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ წინასწარი შემოწმების და გამოკვლევის შედეგად დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასება:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტი განსაზღვრავს მოსამართლის დისციპლინური გადაცდომის სახეებს (2020 წლის 1 იანვრიდან მოქმედი რედაქცია). იმისათვის, რომ დადგინდეს ჰქონდა თუ არა ადგილი მოსამართლის მიერ შესაბამისი გადაცდომის ჩადენის ფაქტს საჭიროა სამართლებრივი შეფასება მივცეთ მოცემულ საქმეზე დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებებს და შევაფასოთ კონკრეტული ფაქტები შეიცავენ თუ არა დისციპლინური გადაცდომის ნიშნებს.

მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის პირველი და მე-2 პუნქტების თანახმად, მოსამართლეს დისციპლინური პასუხისმგებლობა (სახდელი) დაეკისრება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამ თავით დადგენილი წესით განხორციელებული დისციპლინური სამართალწარმოების შედეგად დადგინდება მოსამართლის მიერ დისციპლინური გადაცდომის ჩადენა.

ამასთან, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75⁸ მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, მოსამართლის მიმართ დისციპლინური დევნის დაწყების საფუძვლიანობის შეფასებისას დამოუკიდებელი ინსპექტორი ეყრდნობა დასაბუთებული ვარაუდის სტანდარტს.

განსახილველ შემთხვევაში, დისციპლინურ საჩივარში მითითებული გარემოებიდან გამომდინარე მნიშვნელოვანია მნიშვნელოვანია შეფასდეს ხომ არ იკვეთება მოსამართლის მხრიდან მიუკერძოებლობის პრინციპის დარღვევა. კერძოდ, „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, დისციპლინურ გადაცდომად ჩაითვლება „მოსამართლის მიერ სამოსამართლო უფლებამოსილების განხორციელება პირადი ინტერესის, პოლიტიკური ან სოციალური ზეგავლენით“.

მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპებისა და კომენტარების თანახმად, ინტერესთა კონფლიქტის პოტენციური შესაძლებლობა წარმოიშობა, როცა მოსამართლის (ან მისი ახლობლების) პირადი ინტერესები ეწინააღმდეგება მის მოვალეობას, მიუკერძოებლად განიხილოს სასამართლო საქმეები. მოსამართლის მიუკერძოებლობა გულისხმობს როგორც რეალურ მიუკერძოებლობას, ასევე გარეშე დამკვირვებლისაგან მის ასეთად აღქმას.

საქართველოს სამოსამართლო ეთიკის წესების მე-3 მუხლის თანახმად, მოსამართლე უნდა შთააგონებდეს საზოგადოებრივ რწმენას მართლმსაჯულების დამოუკიდებლობის, სამართლიანობისა და მიუკერძოებლობისადმი.

მოსამართლეებმა უნდა შეასრულონ თავიანთი მოვალეობები ჯეროვნად და დაიცვან მხარეთა თანასწორუფლებიანობის პრინციპი, თავიდან აიცილონ რაიმე სახის მიკერძოება და დისკრიმინაცია, და შეინარჩუნონ ბალანსი მხარეებს შორის და უზრუნველყონ საქმის სამართლიანი განხილვა თითოეული მხარისათვის.

მოსამართლეთა ქცევის ბანგალორის პრინციპების მე-2 ღირებულება არის „მიუკერძოებლობა“, რომლის თანახმად, მიუკერძოებლობა არის მნიშვნელოვანი სასამართლო უფლებამოსილების ჯეროვნად განსახორციელებლად; ის ვრცელდება არა მხოლოდ გადაწყვეტილებაზე, არამედ პროცესზეც, რომლის შედეგად გადაწყვეტილება მიიღება. ამ პრინციპის გამოყენების 2.1. პუნქტის თანახმად, მოსამართლემ უნდა განახორციელოს მისი სამოსამართლო ვალდებულებანი

ფავორიტიზმის, მიკერძოების ან წინასწარი განწყობის გარეშე.

მიუკერძოებლობის შესახებ მოთხოვნა ორ ასპექტს მოიცავს: პირველი, რომ სასამართლო მიუკერძოებელი უნდა იყოს სუბიექტური თვალსაზრისით, ანუ სასამართლოს არცერთ წევრს არ უნდა ჰქონდეს პირადი მიკერძოება ან წინასწარ შექმნილი წარმოდგენა. პირადი მიუკერძოებლობა იგულისხმება, თუ არ არსებობს საწინააღმდეგო მტკიცებულებები; მეორე, რომ სასამართლო მიუკერძოებელი უნდა იყოს ობიექტური თვალსაზრისით, ანუ უნდა უზრუნველყოფდეს საკმარის გარანტიებს საიმისოდ, რომ გამოირიცხოს რაიმე ეჭვი მის მიუკერძოებლობასთან დაკავშირებით. ამ კრიტერიუმის თანახმად, აუცილებელია, განისაზღვროს, მოსამართლის ქცევისაგან სრულიად დამოუკიდებლად არსებობს თუ არა სარწმუნო ფაქტები, რომლებიც მის მიუკერძოებლობაში დაეჭვების საფუძველს იძლევა.

განსახილველ შემთხვევაში საჩივრის ავტორი აღნიშნავს, რომ 2019 წლის 1 მაისს განცხადებით მიმართა სასამართლოს თავმჯდომარეს -- -- და მოსთხოვა 2019 წლის 19 აპრილის საჩივრის განხილვა და განჩინების მიღებით პასუხის გაცემა, ასევე მოსამართლისათვის რჩევის მიცემა. -- -- უარი თქვა 2019 წლის 19 აპრილის საჩივრის განხილვაზე.

საქმის მასალებით დადგინდა, რომ ვინაიდან ერთხელ უკვე შესწავლილ იქნა -- -- საჩივარი და 2019 წლის 23 აპრილს გაეცა წერილობითი პასუხი, ამიტომ სასამართლო მოკლებული იყო შესაძლებლობას განმეორებით ემსჯელა იგივე საკითხზე, ასევე რჩევა მიეცა მოსამართლისათვის. მოსამართლის მიერ ერთი და იგივე საფუძვლით საჩივრის განხილვა გამოიწვევდა ერთი და იგივე საკითხის რამდენჯერმე გადაწყვეტას.

რაც შეეხება მოსამართლისათვის რჩევის მიცემას, საქართველოს კონსტიტუციის 63-ე მუხლის პირველი პუნქტისა და „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის მე-7 მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, -- -- სასამართლოს თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელ -- -- არ ჰქონდა უფლება მოეთხოვა მოსამართლისათვის ანგარიში კონკრეტულ საქმეზე და ასევე, მიეთითებინა მისთვის, თუ როგორი გადაწყვეტილება მიეღო კონკრეტულ საქმეზე.

რაც შეეხება, საჩივრის ავტორის პრეტენზიას სააპელაციო საჩივრის ზემდგომ სასამართლოში გადაგზავნაზე უარის თქმას, სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 292-ე მუხლი ადგენს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის სააპელაციო წესით გასაჩივრების შესაძლებლობას, რომელიც აპელანტს უკანონოდ ან/და დაუსაბუთებლად მიაჩნია.

ვინაიდან -- -- სააპელაციო საჩივარი წარმოდგენილია სასამართლოს ინფორმაციულ წერილზე და არა შემაჯამებელ გადაწყვეტილებაზე, შესაბამისად, შეუძლებელი იყო -- -- საჩივარზე -- -- სასამართლოს 2019 წლის 23 აპრილისა და 2 მაისის წერილობითი პასუხების სააპელაციო წესით გასაჩივრება.

ამდენად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო მივიდა დასკვნამდე, რომ მოსამართლე -- -- ქმედება არ შეიცავს დისციპლინური გადაცემის ჩადენის ნიშნებს.

5. საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს მიერ გადაწყვეტილების მიღების სამართლებრივი საფუძვლები:

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹² მუხლის მე-2 პუნქტის თანახმად, საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭო იღებს დასაბუთებულ გადაწყვეტილებას მოსამართლის მიმართ დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტის შესახებ, თუ დისციპლინური საქმის გამოკვლევის შედეგად მოსამართლის მიერ ამ კანონით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცემის ჩადენის ფაქტი ან ბრალეული ჩადენა არ დადასტურდა.

„საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, სადისციპლინო საკითხზე გადაწყვეტილება მიღებულად ითვლება, თუ მას ფარული კენჭისყრით მხარს დაუჭერს საბჭოს სრული შემადგენლობის უმრავლესობა.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ, დამოუკიდებელი ინსპექტორის მიერ დისციპლინურ საქმეზე მოკვლეული ფაქტობრივი/სამართლებრივი გარემოებებისა შეფასების საფუძველზე, დადასტურებულად არ მიიჩნია მოსამართლე -- -- მიერ „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 75¹ მუხლის მე-8 პუნქტის „ა.“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დისციპლინური გადაცდომის ჩადენის ფაქტი. 2022 წლის 10 ნოემბრის სადისციპლინო სხდომაზე ჩატარებული ფარული კენჭისყრის შედეგად, სადისციპლინო სხდომაზე საკითხის განხილვაში მონაწილე საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს 9 წევრთაგან 9 წევრმა ხმა მისცა დისციპლინური სამართალწარმოების შეწყვეტას. შესაბამისად, ვინაიდან მოსამართლე -- -- მიმართ სრული შემადგენლობის უმრავლესობით არ იქნა მიღებული გადაწყვეტილება დისციპლინური დევნის დაწყების თაობაზე, მოსამართლის მიმართ შეწყდა დისციპლინური სამართალწარმოება.

საქართველოს იუსტიციის უმაღლესმა საბჭომ იხელმძღვანელა „საერთო სასამართლოების შესახებ“ საქართველოს ორგანული კანონის 50-ე მუხლით და 75¹² მუხლის პირველი პუნქტით და

გ ა დ ა წ ვ ე ბ ა :

დისციპლინურ საქმეზე №95/19 მოსამართლე -- -- მიმართ შეწყდეს დისციპლინური სამართალწარმოება.

ნიკოლოზ მარსაგიშვილი

**საქართველოს იუსტიციის
უმაღლესი საბჭოს მდივანი**